

NUMARUL 10 BANI

NUMARUL 10 BANI

ABONAMENTELE

Incep la 1 și 15 ale fiecărui luni și se plătesc tot-d'una înainte... In București la Casa Administrației...

EPOCA

ANUNCIERILE

In București și județe se procesează numai în Administrație... In străinătate, direct la administrație și la toate oficiile de publicitate...

MANUSCRISELE NU SE INAPOIAZA

LA LUPTĂ CRANCIENĂ!

(Consfătuirea drapelisto-flevistă)

LEGEA INSTRUCȚIEI

Am văzut că impulsia pentru reforma legii învățământului de la 1864, a plecat de la conservatori.

Am văzut că, în timp de 12 ani, cit liberalii stau la putere, sub Ion Brătianu, numai două crimpice de legi se votează, din cari una — cea privitoare la concurs și la titlurile aspiranților — d. Chițu o ia din proiectul d-nului Maiorescu de la 1874, iar cea laltă lege — privitoare la salariile și la gradajia profesorilor — rămâne literă moartă în cea mai mare parte, pînă la venirea conservatorilor.

Ca antr'act, d. Sturdza prezintă un proiect de lege în 1886 plin de venin și de ură contra corpului profesoral, care în realitate avea mai mult de scop a scobi personalul didactic la rangul de sub-comisar, iar nu de a îndeplini o reformă.

Iată toată activitatea partidului liberal pînă la 1888.

Aceste lucruri le constată și d. Dimitrescu, raportorul legii în discuție.

Îndată ce conservatorii reiau puterea la 1888, d. Maiorescu prezintă din nou un proiect de lege modificator al legii de la 1864, al celei de la 1879 și al legii de la 1883.

De ce spirit era animată această propunere de reformă și cum ea se deslășia de proiectul d-lui Sturdza de la 1886, d. Dumitrescu ne o spune în raportul său: «Lumea punea multă încredere în competența d-lui Maiorescu în «ale învățământului: în mijlocul luptelor din 1886, cuvîntul calm și prudent din expunerea sa de motive de la 1889, ar fi fost primul aproape unanim ca un mijloc de conciliare»...

Inghite-o d-le Sturdza. Iată pe d. Sturdza blamat de raportorul actual d. Dimitrescu, pentru spiritul și limbajul necosit și vindicativ de care ministrul de instrucție de la 1886 a fost insuflă în întocmirea proiectului său și care a determinat căderea aceluia proiect.

Proiectul d-lui Maiorescu, din cauză de intrigi politice, nu este luat în considerație.

Conservatorii nu lasă însă reforma în părăsire. Un alt ministru conservator, care urmează după d. Maiorescu, numit P. Poni, revine din nou cu un proiect de reformă, care și acesta este zadărnici, tot din cauze de intrigi politice.

Ceea ce dovedește solitudinea partidului conservator pentru reforma învățământului, este, după cum se vede, că în timp de trei ani, două proiecte de lege sunt prezentate în această privință.

Enfin Malherbe vin... D. Take Ionescu ia ministerul instrucției și, farmecul care lovide de neputință pe toți miniștrii precedenți, afară de d. Chițu, este rupt.

Era reformei învățământului începe după 15 ani de sterilitate din partea liberalilor și de nereușită din partea conservatorilor.

Partidul conservator, prin d. Take Ionescu, face să se voteze trei legi însemnate cari toate modifică legea de la 1864 și anume legea organizării administrației centrale, legea asupra clerului mirean cu organizarea seminarilor și... legea fundamentală, talpa învățământului, legea asupra învățământului primar.

D. Take Ionescu nu se oprește aici, ci abordează chestia reformei și celorlalte două grade de învățămînt, elaborînd un proiect de lege asupra reformei învățămîntului secundar și superior.

Dar să dăm cuvîntul mai bine, d-lui C. Dimitrescu în această privință:

«Începutul era făcut, legea din 1864 nu mai putea sta în picioare. Reforma învățămîntului secundar și superior se impunea. Ministrul care realizase trei legi importante era ținut să se gîndească la completarea operelor sale. D. Take Ionescu pregătește o schiță de proiect pentru reforma învățămîntului secundar și superior pe care o supune, în iarna anului 1895, unor întinse dezbateri în sinul unei comisii numeroase de oameni de școală, sub președinția ministrului. Din aceea comisiune a avut onoare să facă parte și sub-semnatorul acestui raport și am putut constata cu mult

«mire spiritul obiectiv al dezbaterilor «conduse de dorința de a pune în vălămîntul nostru secundar și superior «pe temelii sănătoase, caufind să «corespundă în același timp tendințelor «culturei moderne. Proiectul era deja «gata, cînd schimbarea situației po- «sibile provocă retragerea de la putere «a guvernului conservator, din care fă- «cea parte d. Take Ionescu.

Este activitatea partidului conserva- tor, întinsă pe întregul și vastul cîmp al instrucției, cu deosebire de liberali.

A... dar liberalii se laudă cu reforma pe care d. Haret a propus-o și care se discută în momentele acestea în Cameră.

D'apoi, nu vedeți, nenorociților, că re- forma învățămîntului secundar și superior se impunea după reformele d-lui Take Ionescu? Să fi voit liberalii să nu facă nimic, tot nu puteau sta cu bra- țele încrucișate. Impulsia era dată, cu- rentul făcut, și după cum zice d. Dimi- trescu, legea de la 1864 nu mai putea sta în picioare și în aceste părți, după ce d. Take Ionescu îi dăduse lovitura de moarte prin cele trei legi votate, pomenite mai sus.

Să vedem însă ce elemente noui de reformă, ce idei noui, ce concepție ori- ginală aduce d. Haret în proiectul său, căci numai prin această parte, acesta ar putea să-și facă vre-un merit personal cu această reformă.

Pentru aceasta, este mai bine să lă- săm pe d. C. Dimitrescu, raportorul, să vorbească, ca mai obiectiv și mai im- partial în cauză.

După ce d. C. Dimitrescu face istori- cul elaborării proiectului d-lui Take Ionescu, al d-lui Poni și al diferitelor comi- sionari cari și-au dat avizul în cursul celor patru ani din urmă, apoi continuă astfel:

«Actualul ministru al instrucției, «hotărît de a da o nouă redacție pro- «iectului de reformă a învățămîntului «secundar și superior, și în dorința sa «de a ține seamă de toate părerile ex- «primale asupra reformei învățămîn- «tului, mi-a făcut onoarea de a-mi cere «și avizul meu, care în acest caz era «coroborat cu părerile colegilor mei «din universitatea din București. Noua «redactare a legii, tipărită sub forma «de ante-proiect a fost pusă la dispozi- «ția tuturor celor chemați de a se in- «teresa de mersul învățămîntului, ceea «ce a provocat o nouă serie de memo- «rit, toate pornite din rîvnă pentru pro- «pășirea instrucției.

«Astfel pe, lingă elementele de discu- «ție, adunate d-ja de mult în mi- «nister și cari stăteau la înde- «mînă celui care ar fi vroit să se «ocupe de a formula reforma în- «vățămîntului secundar și supe- «rior, actualul ministru a căutat încă «de la început să adune noui informa- «ții asupra chestiunilor complexe din a- «ceastă lege și să folosească toate «părerile cari intrau în cadrul sis- «temei. În aceste condițiuni se poate «zice că problema este în deajuns «studiată.

«Proiectul de lege prezentat Camerei «de către actualul guvern este o lu- «crare rezemată pe un șir bogat «de informații; el se prezintă ca «o sinteză a tendințelor de re- «forme cuprinse în diferite încercări «făcute pînă astăzi în țară de către di- «feriți oameni politici și oameni de «școală. Ca atare, acest proiect e merit «să satisfacă trebuințele învățămîntului «secundar și superior, potrivit cerințe- «lor culturale și nevoilor reale ale țării».

Et... Comentariile sunt de prisos în ceea ce privește valoarea și originali- tatea proiectului. Meritul partidului liberal este redus, în această privință, la strictul necesar de d. C. Dimitrescu, raportorul.

Așa stă chestia.

Acum, care simte o curiozitate nesă- natoasă, să și dea osteneala să citească articolele bătașului de la Voinea, unde va vedea că singur partidul liberal a făcut totul în materie de învățămînt, pe cînd conservatorii nu au făcut nimic.

D. G. PALLADE și REFORMA D-LUI AL. DJUVARA

Intre doni ministri D. Alexandru Djuvara nu apucase să supune cercetării colegilor săi din minist- ter, marea sa reformă asupra organiza- reii magistraturii, și fu silit, după cum se știe, să părăsească banca ministe- rială.

Numirea d-lui G. Pallade, în locul d-lui Al. Djuvara, a fost mai mult un expedi- dent politic.

Actualul ministru al justiției s'a luat însă de tot în serios, în toamnă, ca și pre- decesorul său.

D. Pallade și-a zis: «A vrut d. Dju- vara să treacă drept mare reformator, de ce n'ași trece și eu?»

Zis și făcut. Vechiul proiect al d-lui Djuvara, ne fiind pe placul d-lui Pallade și acesta, ca să facă o reformă, trebuind, firește, să schimbe acel proiect, d. Pallade, s'a pus pe lucru.

S'a numit dar o comisiune de mari juriconsulți care examinează proiectul d-lui Djuvara.

Această comisiune este însă numită, așa, pentru ochii lumii. D. Pallade își are deja ideile cristalizate în privința refor- melor sale.

Citeva amănunte

P. incipiul inamovibilității ce s'ar întinde asupra judecătorilor de tribunal și asu- pra judecătorilor de instrucție, după d. Pallade este defectuos. Prin urmare îl va suprima. Poate că are dreptate.

D. Pallade merge și mai departe. D sa e și în contra inamovibilității de care be- neficiază azi președinții de tribunale.

D. ministru al justiției pretinde că în urma practicii personale, ce a făcut d-sa, și ca avocat și ca om politic, sistemul in- amovibilității acordat șefilor de tribunale a dat roade foarte rele și prin urmare această este indispensabilă, fie strîbindu-se această inamovilitate, fie desființîndu-se pur și simplu.

După aceea d. Pallade, introduce în proiectul d-lui Djuvara modificări de așa na- tură și în amănuntele lui, în cit nu ră- mine din acel proiect de cit doar titlul.

Noua reformă

Se înțelege că noul proiect al d-lui Pa- llade nu va putea veni în discuția Parla- mentului de cit în sesiunea viitoare, dacă pînă atunci partidul nu va fi trecut în negra opoziție.

O observație: Partid. liberal ne a obișnuit să pro- iecteze o reformă și apoi să voteze alta în sens diametralmente opus.

Anul trecut am avut proiectul d-lui Poni asupra reformei învățămîntului secundar și superior. Camera liberală votează acum proiectul d-lui Haret, cu totul contrariu celui al d-lui Poni.

Am avut acum trei luni reforma d-lui Al. Djuvara. D. Pallade trage nădejdea să trea- că, la anul viitor, proiectul său, care nu se potrivește cu acel al d-lui Djuvara. Pînă atunci însă cite nu se pot întîmpla.

IN CONTRA TURCIEI

D. G. G. Cantacuzino, ministru de finanțe, a început să atace, în ziarul său, guvernul turcesc!

La asta nu ne așteptam. Credeam că a- cea care ar striga în mijlocul parlamen- tului «Trăiască Sultantul», ar mai mult res- pect pentru imperiul Padîșahului.

Îtă cum stă cazul: Drept răspuns la telegrama din Neue Freie Presse prin care se spune că Sulta- nul nu a sancționat încă tractatul romîno- turcesc și cere izgonirea lui Trandafir, d. Gogu Cantacuzino spune în ceașaful său:

«Pentru cine cunoaște administrația și obiceiurile turcești, această înțiere nu se poate considera ca anormală».

Mărturisim că noi nu cunoaștem «obi- eirile turcești», dar în același timp mărturi- sim că nu înțelegem de ce d. Cantacuzino atacă în acest mod administrația turcescă! Ce zice d. Sturdza?

CINICI SI NERUSINATI

Ziarul d-lui Gogu Cantacuzino, mini- stru de finanțe, ne-a aruncat califica- tivele de «cinici și nerușinați», pentru că am publicat o broșură în care se copriind noile taxe ce s'impun după proiectul său de lege asupra patentelor, comparativ cu taxele din legea actuală.

Să știe că noi am publicat această broșură fără să o însoțim de vre-un co- mentar. Am dat pur și simplu taxele. Acum din două una:

Ori proiectul de lege al d-lui Gogu Cantacuzino este bun, patriotic, protec- tor al industriei naționale, și atunci pu- blicitatea ce i-am dat face tocmă un serviciu d-lui Cantacuzino;

Ori proiectul nu cuprinde de cit taxe impovărătoare pentru contribuabili, taxe menite să umple golurile bugetare, și atunci vina de a fi stîrnit o așa de mare agitație în țară nu-i a noastră, ci a proiectului, adică a d-lui Gogu Cantacu- zino, care a elaborat un astfel de proiect.

Și atunci cum rămîne cu epitele de «cinici și nerușinați»?

Nof suntem «cinici și nerușinați», cari n'am făcut de cit să dăm publicității un proiect de lege, sau d. Gogu Canta- cuzino e «cinic și nerușinat», d-sa care în opoziție promitea desființarea legii maximumului, desființarea cu dosăvirșire a impozitului personal, «nu dări noui», iar acum vine cu impozite peste impozite? Ce cinic și ce nerușinat, în adevăr.

INTERPELĂRILE DE ERI

După cite-va avertismente date guver- nului, după o aranjare a trupelor în linie de bătaie, aliații de la «Dreptatea» și «Dra- pelul» s'au hotărît să deschidă focul con- tra guvernului.

Primele lovituri s'au dat prin două in- terpelări: una la Cameră, alta la Senat.

La Cameră, d. Porumbaru a interpelat guvernul asupra faptului cu desăvirșire ne-regulat că și-a permis să modifice pro- iectul «Casei rurale» votat de Cameră și că a pus acest nou proiect în discuția Se- natului fără Mesaj regal, cîlcind astfel fel dispozițiunile categorice ale Constituției.

Interpelarea d-lui Porumbaru, trebe- s'o reocunoaștem, e foarte formulată. Ori din ce punct de vedere s'ar considera faptul, guvernul e strîns între o lovitură dată regimului parlamentar și o călcare a Constituției. Al-garea nu e de loc plăcută.

La Senat, d. Valerian Ursianu a inter- pelat asupra neratificării convenției romîno-turce.

Din partea sa, guvernul a cerut cele trei zile regulamentare. Prima luptă se va da deci tocmă Lunii.

Aceasta nu înseamnă însă că pînă a- atunci va fi liniște. Odată războiul decla- rat, se pot ivi fol de fel de incidente și se pot întîmpla încăierări.

IN CONTRA PANAMISTILOR

A-am un an, un grup de deputați libe- rali au propus în Cameră un proiect de lege, așa numit «la contra panamistilor», prin care se stabileau cite-va incompatibi- lități între mandatul de deputat și unele funcțiuni sau ocupațiuni.

Nu mai faptul că a putut lua naștere a- cest proiect de lege ne arată mă-sura ghe- șefarismului parlamentului colectivist.

Proiectul în chestiune a rămas însă, după cum era și natural, în cartofanele Camerei. Chestiunea aceasta a fost din nou adusă în parlament, acum două zile, de d. Politimos, cu ocazia dezvoltării interpelării sale rela- tive la administrația Erișiei Spitalelor Ci- vile.

D. Politimos a propus din nou ce legea «în contra panamistilor» să fi votată cit mai curînd, căci e un adevărat scandal si- tuația unor deputați cari în același timp mai au cite patru și cinci alte ocupații și se ocupă zilnic cu o mulțime de gheșef- turi.

D. Politimos un vrea să înțeleagă că toc- mai această situație a deputaților colec- tivști face ca propunerea d-sale să nu fie realizabilă.

Lasă că s'ar goli întreaga Cameră, dar cum să lase deputații colectivști gheșefu- rii din mîna?

PENTRU CIOLAN

«D-ta ai un ciolan, noi avem un ciolan, să dăm și d-lui Pavel Macri un ciolan», a zis d. senator Cavalotti, adresîndu-se pri- marului orașului Galați, d. C. Plesnilă, la intruirea ce au ținut colectivștii gălățeni pentru a fixa candidatura pentru colegiul I de Senat, rămas vacant în urma încetării din viață a d-lui M. Bonachi.

«D-ta ai un ciolan, noi avem un ciolan, să dăm și d-lui Pavel Macri un ciolan», — iată fericita expresie ce caracteriză, nu se poate mai just, întregul regim de la putere.

D. senator Cavalotti nu este, de sigur, un orator. Această singură formulă însă, expri- mată de d-sa, în care a prins așa de mi- nutat preocuparea zilnică a colectivștilor — căpătuirea partizanilor — îi dă dreptul la ne- murire.

«D-ta ai un ciolan, noi avem un ciolan, să dăm și d-lui Pavel Macri un ciolan», — minunată vorbă, d-le senator Cavalotti, pen- tru care primește felicitările noastre și tot o-dată primește îngăduința noastră bine-voit- oare, pentru d-ta personal — căci ai cîștigat acest drept — ca în liniște să rozî ciolanul d-tale.

TRIBUNA LITERARĂ

ALCOOLUL DIN PUNCTUL DE VEDERE

INDUSTRIEI ȘI AL HIGIENEI

Conferință ținută de Dl. Dr. ISTRATI la cer- cul studiilor humanitare din Capitală, în ziua de 13 Decembrie 1897. Anunțat în Bu- curoșu, la Universitate.

Domnilor, Doamnelor,

Si ne dăm acum puțin seama despre partea tehnică a alcoolului.

Trebuie să fim juști față cu memoria lui A-nauld Villeneuve, căci e aproape sigur astăzi, că ceea ce credea el a fi numai descoperirea sa, fusese de fapt cunoscut cu mult mai înainte și că Abul-Chassem (Abul- kasis) calif și profesor la înalta școală de la Cordova, mort pe la finitul secolului al 12-lea, descoperise, sau mai bine descrisese, pentru prima dată alcoolul. El făcu cunos- cut și răspîdi uzul alambicului. Totuși Berthelot, dovedește în volumul său relativ la: «Les origines de l'alchimie», că Zossime, în secolul al 5-lea, e aceluși ca a descrie A- lambicul. Aceasta era cu trei țevi și se nu- mea Tribus. A-este noțiune le posedam gra- ție unei femei turvate, și sunt mai multe ce s'au ilustrat în chimie, numită: «Cleop- atra cea învățată» care descrie Tribus-ul în «Ch ysopae» sa.

Dar mă aștept din partea unuia dintre d-voastră să mi se obiecteze că alcoolul există în natură. Acest lucru e cu adevă- rat, dar s'a descoperit cu totul în urmă. Ast-fel marele chimist și filozof romîn d-l Be- champ, a găsit alcoolul, în mi a cantitate, în toate lichidele economiei, pînă și în lap- tele mamei, la femeie ce nu bea alcool. D-l Mantz a găsit de asemenea alcool pînă și în apa Senel în afară de orase. Ce glorie pentru bețivi și ce senza; dar bucuria lor fu de scurtă durată și decepția lor fu mare cînd li se dovedi că în ast-fel de ape nu se află decît maximum cît un gram la litru, ceea-ce e suficient pentru o constata- re științifică, dar foarte puțin pentru ca cine-va să se îmbete. Și cum să nu fie al- cool pretulinduea, cînd peste tot în natură se produce zilnic fermentațiuni. În or- ce bălă, mocrilă, gunoi, său fructe în des- compunere, se poate produce alcool. Cînd mustul toamna e lăsat să «fiarbă», ce se petrece dacă nu o fermentațiune alcoolică în regulă. Vinul nu e alt-ceva decît zeama, mustul de struguri, în care zaharul de fructe: «Glucosă, ce da dulceața bobelor, s'a trans- format în alcool.

Acest lucru se cunoaște din cea mai a- dîncă anticitate. Sunt numeroși acei ce și dispută prioritatea acestei observațiuni.

Egiptenii cred că Osiris e aceluși ce a ară- tat oamenilor mai înfii să facă vin. Grecii la rîndul lor cred că Bacchus a făcut a- ceastă ispravă. Totuși trebuie să vă declar de la început că eu nu sunt contra tuturor băuturilor ce conțin puțin alcool.

De și beau foarte puțin lichide alcoolice, totuși nu împing stocismul meu pînă așa de departe, pînă a refuza vara un pahar cu bere rece și iarna un pahăruț de vin bun.

Israelii susțin la rîndul lor că vinul a fost descoperit de coreligionarul lor Noe. Romînii au admis dintre acești trei pe Noe. Există chiar cîntecul popular:

Tata Noia cel bătrîn,
Fost-a, fost, put de Romîn.

Vedeți dar că noi Romînii, cari trocem drept mari tiran, față cu bunii noștri con- cetații de «buzo mosaise», ar zice plăcu- ții noștri vecini Ungurii, am împătîntu- nit pe Noe fără să fi fost rezervist, sau să fi făcut cerere la corpurile noastre legiu- toare. Dacă și ai noștri concetații, măcar cea ce a făcut Noe; planteze și cultive vile și pămîntul lîngur, are și samene ca noi; să nu mai trăiască numai din uzură și comerțuri, mai mult sau mai puțin ili- cite; înhămeze-se ea și noi cinstii la carul nevoilor și aspirațiunilor noastre și atunci nu va mai rămîne nici unul nepămpătule- nit. Pe cit timp însă ne vor vinde rachiuri stricate, pe cit timp alianța israelită va fi crezul lor, înceteze de a mai face mau- festații sg. matoase cu sentimente lor ro- mînești. Eu «romîn mozai» nu pot pri- cepe. Nationalismul lor consistă a sdrobi credința în Dumnezeu și neam la cel-lalt, păstrînd însă organizațiunea lor absolut ex- clusivistă. Patriotismul lor consistă, a prosti pe unguri, pentru a face neozile cu care și compromiț viitorul, îndîjîndu-l contra noastră, iar nouă viziundu-ne tabourî în care ne arată pe ungurul tiran autorizat de romîni. Totul se reduce la gheșeft și la falsitate. Fiind-că vorbesc de alcoolism, trebuie să spun că această chestiune de- vine la noi și mai gravă prin jidanii ce vind, de regulă, băuturile alcoolice.

Să trecem la actul fermentațiunei. El a fost studiat pentru prima dată, în mod se- rios, de marele chimist Lavoisier, acum un secol. Studiul său e admirabil din punctul de vedere chimic și prin claritatea cu care e făcut. În secolul nostru, în prima linie trebuie să punem pe marele Pasteur, care a făcut din studiul actului fermentațiunei, în nețărîmurile sale forme, o știință nouă și de o importanță excepțională din punctul de vedere biologic și tehnic. Grație lui Pasteur s'a putut vedea că în actul fer-

mentațiunii nu se petrece nimic extraordinar, dar numai un act biologic, adică o schimbare datorită vieții a o mulțime de mici ființe, pentru fermentațiile ce ne privesc micul ciuperel, care deși foarte mic, trăiește absolut ca cele mai desăvârșite animale superioare, ca și omul.

După cum noi consumăm diferite alimente și da mafară: acid-carbonic, ureea și apa, în prima linie, tot ast-fel și aceste mici ciuperel consumă zahăr (sub diferitele lui forme) și dau afară tot acid-carbonic, apă și alcool. Alcoolul e dar un produs al lor de dejecțiune, ca și ureea din urina noastră. Acest alcool se produce pînă și în fermentațiune (dospirea) pînă. Cînd se coace pîinea, atunci pe coșul cuprindurii se perde att alcool în cît unit industriai săi gîndit să l fixeze și izoleze. Ce nefericiti ar fi bețivii cînd ar cunoaște puțină chimie aflînd cît alcool se perde zilnic pe coșul miilor de brutari de pe suprafața pămîntului.

Faptul ca pîinea «dospesce», e cunoscut din ve-hime, de oare-ce Moise face deosebire între pîinea azimă și pîinea dospită, prin aluat ve-chi sau drojdie.

Aceste fermentațiuni se produc cu ușurință. Nu avem de cît a lăsa fructele, ca prunele s. e., ori mai bine mustul lor ca la struguri, mere, pere, etc., pentru a obține (un-a, must de pădurețe (numit în Banat: Trenciu).

Cel ce n'au avut la dispoziția lor, din cauza clim-ei, fructe, au pus să fermenteze mierea, căci albiulele existau și în țările reci. Et s'au obținut ast-fel hidromelul.

(Va urma)

INFORMAȚII

PRINS CU MINCIUNA

Guvernul a publicat un comunicat în *Monitor* prin care zicea că broșura noastră, privitoare la legea patentelor, «conține numai cifre falșe».

Am somat pe guvern să ne dovedească o singură cifră falșă din toate cele ce am publicat.

În neputință de a face o asemenea dovadă, guvernul răspunde prin *Voința Națională* zicînd că un articol din lege dispune următoarele:

Comercianții cari vor dovedi că și procură mărfurile numai din țară, de la comercianții cu ridicata sau de la fabricanți, vor plăti numai jumătate din dreptul fix al patentelor.

Acest articol este acela care ridicînd numeroase protestări, al căror ecou s'au făcut unii contrați din presă, a fost șters de comitetul delegaților.

Totuși, fiindcă discutăm proiectul de lege al d-lui ministru de finanțe, nu facem dificultate, pentru a-l lua în seamă, și întrebăm pe contribuabilii chiar cu acest articol dacă sunt mulțumiți de noua lege a patentelor și pe alegătorii dacă așa au înțeles făgăduiala liberalilor de a li se reduce impozitele.

D. ministru de finanțe a înșelat pe contribuabilii cînd le-a spus că va reduce dările și acum a mințit cînd a afirmat prin *Monitor* că cifrele noastre sunt ne-exacte.

Nu este o singură cifră neexactă în broșura pe care am împărțit-o, iar comunicatul este opera unui falșificator.

Aflăm că Principele Ferdinand al Bucureștii a renunțat de a mai veni în București, în urma boalei grave prin care trece Augusta sa mamă, Prințesa Clementina de Coburg.

Românii din Suceava au trimis o delegație monștră la Cernăuți ca să intervie pentru înființarea de clase paralele române pe linga liceul german din Suceava și să ceară înființarea unei școli române de fete. Delegația s'a prezintat guvernatorului Bucovinei, d-lui baron Bourguignon, Mitropolitul român Arcadie, mareșalului Iancu Lupul și consilierului baron Mustăța.

Guvernatorul a promis să studieze cerștile, iar cei-âlți au promis tot concursul lor.

D. senator Dr. Buiărescu a anunțat vîr după amiază, în urma respingerii demisiunii sale de senator, că trece în gruparea drapelistă.

Curierul Comercial anunță că fața cu proiectul ministrului de finanțe privitor la patente, comercianții din Capitală vor ține o serie de întruniri pur comerciale, ca să protesteze în contra noilor biruri.

Un confrate zice că comitetul conservator s'a întrunit pentru a delibera asupra ideii de a se retrage conservatorii din parlament, ideie ce ar fi emis-o d. Lascar Catargi în Senat.

D. Catargi nu a făcut o asemenea declarație și comitetul conservator nu numai nu a discutat această idee dar nici nu s'a întrunit.

Iată mersul febrei tifoidice în orașul T. Jiū, pe ziua de 4 Februarie:

În garnizonă se află 72 bolnavi; dintre cari 36 în convalescență, în spital 2, iar în oraș nici-unul.

Ultima serată dansantă, ce se va da la Palatul Regal, va avea loc Sîmbătă, 7 Februarie. Contrar obiceiului, această serată nu va fi precedată de producțiuni muzicale.

D. Mișcă Sturza prostează din nou o mișcare în personalul diplomatic al țării.

De data asta d. Sturza speră că va reuși să facă mișcarea proiectată, fiind un loc vacant, acel al d-lui G. Bengescu care și-a dat în mod ievocabil demisia din postul de ministru al țării pe lingă curțile din Bruxelles și Haga.

E mai mult ca probabil că d. Tr. Djuvara este acela care va fi mutat la Bruxelles, deși ministrul nostru la Constantinopol a zis că preferă să se retragă în viața privată.

Pentru alimentarea orașului Sulina cu apă potabilă, ministrul de interne va încredința executarea lucrărilor necesare serviciului condus de d. inginer-inspector Elie Radu.

Pînă acum, la ministerul domeniilor au sosit peste 2700 de cereri pentru sîmînță de gîndaci.

Multe din județe — și mai ales cele în cari se cultivă mai mult gîndaci, — nu au adreșat încă cererile lor.

E probabil ca ministrul de domenii să nu dispună de cantitatea cerută.

D. G. Morțun, prefectul abia numit la Botoșani, se gîndește deja a-și trimite demisia din această funcțiune.

Neînțelegerile ce a provocat numirea sa pe lingă unanimitatea deputaților botoșăneni, va stii, de sigur, pe guvern să primească demisia d-lui Morțun.

Guvernul nici n'ar vrea, tocmai acum, să piardă și pe deputații din Botoșani, cari amenință să treacă în gruparea drapelistă.

Eri s'a întrunit comisiunea corpului tehnic, sub prezidenția d-lui inspector N. Popescu, șeful serviciului de întreținere al C. C. R., pentru a se ocupa cu promoțiunile anuale în grad ale inginerilor.

S'a admis avansarea d-lor ingineri Anastasiu și Galucei, precum și propunerea de a se rectifica gradul d-lui inginer Giulini.

Sîmbătă, comisiunea se va întruni din nou.

D. Ionel Brătianu, ministrul lucrărilor publice, va depune azi, pe biroul Camerei, un proiect de lege prin care cere modificarea art. 12 din legea pentru organizarea corpului tehnic al Statului.

După articolul sus citat, înaintările se făceau la vechime și alegere.

Modificîndu-se însă, numai inginerii ordinar vor fi înaintați la vechime și alegere, în proporțiune de 2 la alegere și 1 la vechime.

La luptă crîncenă!

(De la consfătuirea drapelisto-flevistă)

La consfătuirea de astă-noapte a drapelisto-fleviștilor, consfătuire care a durat pînă după miezul nopții, s'a hotărît cu unanimitate și cu un mare entuziasm începerea celei mai crîncene lupte în contra guvernului, luptă parlamentară și extra-parlamentară.

S'a remarcat însă foarte mult, că d. Aurelian n'a luat de loc cuvîntul, iar d. Vasile Lascar, singurul dintre toți oratorii, a fost mai conciliant.

Consfătuirea a decurs în următorul mod:

D. general Angheliescu a accentuat necesitatea luptei, ca ast-fel guvernul să fie constrins a capitula și a realiza reintregirea partidului.

D. Dobrescu-Prahova a declarat că e convîns că guvernul nu va mai reveni la sentimente mai bune, decît nu mai trebuie nici o întîrziere în începerea luptei.

D. G. Mirzescu s'a declarat pentru o luptă crîncenă pe toată linia.

D. V. Lascar, după ce a făcut răspunzător pe d. Sturza pentru situația în care se află partidul liberal din cauza răutății și a micimel sale de suflet, îndeamnă ca lupta să fie mai moderată și toată ținta să fie reintregirea partidului așa cum a fost în ziua cînd a ajuns la putere.

D. N. Flea a spus că nu mai poate fi vorba de reintregire, ci de reabilitarea partidului, care este cu desăvîrșire compromis în urma mizeriilor pe cari le-a făcut d. Sturza. Și în acest scop cere ca lupta să se înceapă imediat, lupta cea mai crîncenă, att parlamentară, cît și extra-parlamentară. D-sa propune ca comitetul de acțiune să facă demersuri pe lingă d. Eugen Stătescu, expunîndu-i situația, ca să se asocieze la lupta pentru reabilitarea partidului.

D. Emil Costinescu se declară partizan absolut al luptei imediate. D-sa spune că d. Sturza a făcut nu numai mizerii partidului liberal, ci și adevărate crime, mai ales în cerștile naționale. Apoi spune că deocămdată a facerile nu-i permit ca să ia parte activă la toate luptele, dar promite a da tot concursul său, și de cîte-ori va avea vreme, va intra și d-sa în luptă.

D. N. T. Popp și Delavrancea sunt pentru începerea imediată a campaniei de răsturnare.

D. V. Lascar ia a doua oară cuvîntul și spune că dacă unanimitatea este pentru campania cea mai înverșunată, cere să se admită măcar ca lupta să nu se înceapă pînă luni, cînd se va cunoaște și atitudinea d-lui Eugen Stătescu.

In filme s'au luat următoarele hotărîri:

a) lupta să se înceapă luni prin o serie de interpelări;

b) obstrucționismul cel mai în-

versunat în contra legii instrucției;

Organizarea obstrucțiunii privesc pe d. N. Flea.

c) întruniri publice în toată țara în contra patentelor.

Viener *Politische Nachrichten* vorbind despre legea ungurească privitoare la maghiarizarea comenelor, lege pe care împăratul Franz Josef refuza s'o sancționeze, scie următoarele:

«Trebuie să iei la mîna, zice pomenitul ziar, o hartă etnografică a Ungariei spre a înțelege întreaga brutalitate a acestei decizii parlamentare. În nici o carte didactică, pe nici un plic de scrisoare, în nici o dezbateră a v'r'unui consiliu comunal, în nici o matriculă nu mai este permis ca orașul, localitatea, hotarul slovac, rutean, românesc, sîrbesc sau german să fie numite cu vechiul lor nume; Maghiarii vor inventa altele, noui. Teritoriile naționale omogene, cum este cel românesc în Ungaria răsăriteană, cel german al Săsimol din Transilvania, sau cel din Zips, Banat și la hotarele apusene (austriace), cum este cel sîrbesc la miază-zi, cel slovac și rutenesec la miază-noapte, în cari n'a existat nici odată v'r'un Maghiar de baștină, unde nici un om nu vorb-ște și nu pricepe ungurește, — au să fie schimbate, și nomenclatura istorică, seculară, a localităților are să fie interzisă, întrebuițarea ei pedepsită!»

Mișcarea agrară din Ungaria

Asupra răcoalelor țărănești din Ungaria, cari iau proporții foarte mari, *Egyetértés* de Mercurt mai publică următoarele amănunte: Peste o mie de țărani socialiști au năvălit prin diferite puncte asupra orașului Kis-Várda. Țăranii au ridicat repede bariade și ast-fel s'au apărut în contra gendarmierii și în contra armatei. Față de enorma mulțime baricadată, gendarmii și soldații s'au arătat neputincioși și au fost puși pe fugă.

Mulțimea a atacat apoi sub-prefectura dinu-l foc. Din fericire un regiment de infanterie a sosit tocmai la timp la reședința județului, și mulțimea a fost respinsă. Se semnalează un mort și trei răniți.

În comuna Mándok s'a dat o luptă sîngeroasă între armată și țărănimea răsculată.

Un busar trectnd în fuga calului prin strada principală a satului, a tăiat în două mina unul țaran. Atît a fost de ajuns ca patimele să izbucnească. Țărănimea se adună și se baricadează repede, și din dosul baricadelor împușcă cu revolvere în rîndurile soldaților și ale jandarmilor.

O femeie a murit pe loc. Două soldați au fost răniți.

Țăranii au fost pe urmă respinși.

Aproape două mii de țărani din Kiválytelke și din alte comune au năvălit asupra orașului Nyiregyháza, reședința de județ.

La bariere însă au fost opriți de armată și de jandarmi.

Prefectul județului s'a dus între dîșii ca să-l liniștească, dar în zadar, căci lumea nu vrea să plece.

E temere din moment la moment de o încăierare sîngeroasă între țărani și armată.

În comitetul Bodrog situația s'a mai liniștit puțin.

În fie-care comună se află cîte o companie de infanterie. Au fost arestați peste 50 de agitari.

În comuna Czigand țăranii au atacat pe subprefect, care abia a putut scăpa cu viață. Raportele prefectilor din județele Heves, Csongoad, Pesta, Solnok, Bac și Torontal pe ziua de Marți, sunt foarte îngrijitoare.

E interesant că toți țăranii răsculați sunt unghi și autoritățile caută să-l liniștească făcînd apel la patriotismul lor și sperîndu-l cu răcoala romînilor.

Dintr'un raport oficial al prefectului rezultă că în comuna Czigand au fost omorîți trei țărani și 12 grav răniți, în ziua de Marți.

Guvernul a suspendat print'o circulară dreptul de întrunire.

Cititorii din Craiova, Ploești și Botoșani sunt rugați să ceară de la toți vizitatorii și chioșcarii din localitate, suplimentul ce însoțește numărul de azi al *Epocet*.

Acest supliment cuprinde taxele după noua lege a patentelor a d-lui Gogu Cantacuzino, comparativ cu taxele din legea veche.

Suplimentul ce vom da mîine va cuprinde taxele la orașele Focșani, Buzău, Tulcea, Plăra, T-Severin, Giurgiu, Roman și Birlad.

ECOURI

Numărul 4 al *Creditului*, ziar financiar, economic și industrial, cuprinde următoarea materie bogată:

Știri economice.—Patentele.—Cronica comercială.—Sindicatul agricole.—Societățile cooperative.—Bursa din București.—Cronica financiară.—Mișcarea industrială.—Cronica agricolă.—Licitațiuni.—Ultima oră.

—Mercurt, 4 Februarie, colonia austro-ungară din Capitală a dat un bal de binefacere sub patronajul contesei de Thurn.

Balul a avut un succes deplin, din toate punctele de vedere.

Un concert splendid a inaugurat serata. Celebra Lola Beeth a dat prețiosul ei concurs, cîntînd cîte-va din bucațile în cari attî de strălucit i se relevă talentul.

De asemenea mult aplaudate au fost cele două comedii interpretate cu deosebit talent de amatori; D-na Hugo și d-na Weinstock și d-nii Richard Kohn și Rodolphe Hugo.

După reprezentație, a început dansul, care a durat pînă în zori. Lume numeroasă și aleasă.

PROCESUL ZOLA

— Serviciul AGENTIEI ROMINE —

ȘEDINȚA A ZECEA

Orele 11 noaptea

Confiscarea borderoului

Paris, 5 Februarie.—În împrejurimile palatului de justiție sunt mai puțin curioși de cît altă dată. La sosirea d-lui Zola nu s'a auzit nici un strigăt. Sala de audiență este ticsită.

Avocatul Clemenceau cere ca Curtea să ordone confiscarea originalului borderoului la ministerul de rezel.

Președintele juraților zice că aceasta nu se poate.

Avocatul Clemenceau depune concluziuni și zice că d. Moriaud confirmă că maiorul Esterhazy a scris borderoul și adaogă că tot el a scris și nota uhlănului, în scrisoarea adresată d-nei de Boulancy.

Apărarea reclamă originalul scrisorii maiorului Esterhazy.

Președintele răspunde că Curtea a statuat deja asupra acestui punct.

Confiscare de scrisori

Generalul de Pellieux povestește că a făcut să se confisice niște scrisori la d. Scheurer-Kestner.

Apărarea reclamă originalul acestor scrisori.

Președintele juraților răspunde că se va cere autorizația guvernului pentru a le comunica.

Ce zice d. Giry?

D. Giry, profesor la școala des Charles, afirmă că scrisul maiorului Esterhazy și acela al borderoului au o asemănare bădătoare la ochi.

D. Zola zice că alte 40 de persoane, foarte eminente, împărtășesc convingerea d-lui Giry și că dacă n'a adus mai mulți martori în incintă, este că nu a voit să abuzeze de momentele Curții și ale juriului.

D-nul Hericourt, director al «Revistei Științifice» afirmă că după caracterele sale fiziologice, scrisul maiorului Esterhazy este identic cu acela al borderoului.

Depoziția colonelului Piquart

Colonelul Piquart este rechemat la bară (mișcări prelungite).

Avocatul Labori: Voiți să ne spuneți ce gîndiți despre gravitatea documentelor semnate în borderou?

Răspuns: Nași fi vorbit de asta, dacă generalul Pellieux n'ar fi vorbit înaintea mea. Dar vă rog cu insistență să nu interpretați rău ceea ce voiți zice. Cred că sunt în stare să vă dau părerea mea asupra însemnătății faptelor menționate în documentele de care este vorba (mișcări). Cred că s'a exagerat mult însemnătatea faptelor relatate în aceste documente.

6 Februarie, orele 10 dimineața.

Borderoul și Esterhazy

Paris, 6 Februarie.—Colonelul Piquart analizează acest document și se întreabă dacă maiorul Esterhazy a putut să aibă aceste informațiuni.

Președintele: Tocmai asta este între-barea.

Colonelul Pi quart: Eu zic da. Am luat informațiunile asupra maiorului Esterhazy. Un ofițer mi-a zis: maiorul Esterhazy m'a întrebat într'o zi dacă am ceva cunoștință asupra mobilizării artileriei.

Nu zic că Esterhazy a făcut borderoul, dar putea să-l facă fiind suficient informat asupra noțelor ce sunt în borderou.

O persoană mi-a zis: Maiorul Esterhazy face așa se copieze meretă la dînsul niște documente.

Speram să găsec în borderou ceva care să-mi dovedească că maiorul Esterhazy nu era autorul borderoului.

Am sperat aceasta, cînd am văzut această notă: voiți pleca la manevre. Mă întrebam cum ar putea maiorul să plece în manevre la primă-vară? La această epocă merg în manevre șefii de batalioane, dar nu maiorii.

Colonelul Piquart menține că maiorul Esterhazy era în stare, prin demersurile sale, să cunoască toate faptele relative la afacere.

Generalul Gonse zice că amănuntele tehnice conținute în borderou, nu ar putea emana de cît de la un ofițer de artilerie atașat la ministerul de război.

După o discuție în privința datelor la care s'a scris borderoul, generalul Pellieux cere cuvîntul (senzație).

O mărturisire gravă

Pînă acum ne-am finut în marginele legalității, dar pentru că apărarea a vorbit de niște pasaje ale raportului conținut d'Ormescheville, voiți repeta cuvîntul așa de tipic al colonelului Henry: «Vreți lumină? Să o facem» (Mișcări).

În momentul interpelării Castelins'a avut la ministru loc de război dovada absolută a culpabilității lui Dreyfus și eu am văzut această dovadă.

Atunci am primit o notă zicînd: «nu spuneți nici o dată relațiunile ce am avut cu acest jidan». Această notă, nesemnată, era însoțită de o carte de vizită pe care se afla un cuvînt de convențiune, același ce era pe act. Generalul de Boisdeffre va atesta aceste fapte (aplause).

Avocatul: D-voastră ați citit raportul Ormescheville?

Avocatul Labori: Un prim dosar secret a adus condamnarea lui Dreyfus; există deci acum un al doilea dosar; pentru ce nu s'ar discuta? Emoțiunea în țară crește. Suntem datori să cerem lumină desăvîrșită și ori-ce s'ar zice de acum, se impune o revizuire a procesului Dreyfus (sgomot, aplaude).

Avocatul Labori adaogă: Să ni se arate acest act și dacă Dreyfus este culpabil, noi ne vom inclina și cu toți vom relua lucrările noastre de pace sau de război, domnule General, de care nu trebuie să ne fie frică cu ofițeri ca d-voastră (aplaude). Trebuie deci, adaogă avocatul Labori, ca generalul Pellieux să se explice fără rezervă, și să se aducă actul aci.

Generalul Gonse zice: Aprob în mod desăvîrșit cuvintele generalului Pellieux, dar nu cred să se poată aduce aci actele.

Generalul Pellieux cere să se asculte generalul de Boisdeffre și în același timp da ordin unui căpitan să meargă să caute în-dată pe generalul de Boisdeffre (senzație).

Ridicarea ședinței

Președintele zice: Să vie maiorul Esterhazy.

Avocatul Labori: Oh! nu, nu înainte de a se fi ascultat generalul de Boisdeffre; voiți depune concluziuni de amnare.

Maiorul Esterhazy, care înaintase deja spre bară, cu fața foarte palidă, se retrage. Avocatul Labori redigează concluziunile sale.

Audiența se suspendă. La reluarea audienței, generalul de Boisdeffre fiind absent, președintele amînă audiența pe mîine.

Auditorul rămîne nimit. Mulțimea aclamă pe generalul Pellieux la eșirea sa din palatul justiției.

Plecarea d-lui Zola trece neobservată.

In parlament

Paris, 5 Februarie.—Senat. D-nii Trarieux și Thevenet depun cereri de interpelare asupra nelegalităților comise în procesul Dreyfus.

După avizul guvernului, discuția s'a amînă peste o lună.

ȘTIRI MABUNTE

* *Creditul*, excelentul organ economic și financiar, anunță că frunțașii comerțului și industriei din Craiova, au fondat în acel oraș un club sub denumirea de *Clubul Comercial*, care va fi un loc de întrunire al tuturor celor cari se ocupă cu dezvoltarea economică și socială a Olteniei.

* Lotul de 8000 lei al loteriei spitalului Elisabeta Doamna din Galați l'a cîștigat un elergat de stradă din Capitală.

* Ministerul de Interne n'aprobat proiectul pentru pavarea cu piatră cubică a stradei Ștefan cel Mare din Galați.

* Consiliul comunal al Capitalei v'otat în ultima ședință reducerea taxei pe apă la Stabilimentul de băi din Capitală.

Cronica judiciară

Cu ocazia manifestărilor în chestia detronării fost lui Mitropolit primat.—Ultragii.

Într'o zi de Noembrie 1896, se ținea o întrunire la Dacia în chestia fostului Mitropolit. Se știa că cel întrunituri vor merge spre a înmîna o petiție; de aceea și poliția luase toate măsurile în aceea direcție. Un reghiu și fost însăș tras poliției, cu această ocazie, căci manifestanții o luară spre Senat. Agenții poliției, vestiți cum tirziu, alergău zăpăciți spre Universitate unde deja pătrunsesse un public numeros. Pe cînd bătaia se încinsese prin sălile Universității între studenții și gardiștii, d. Henri Gherghel mergea la pas și liniștit pe Bulevard, însoțit de alte 5—6 persoane cu toți curioși de a afla ce se petrece la Senat.

Un ofițer polițienesc se repede asupra d-lui Gherghel, îl înhață de ceafă și-l da pe mina vardiștilor. Dus la secție și în urmă la poliție, d. Gherghel, după un arest de 48 ore, a fost pus în libertate, după ce i s'a dresat un proces verbal de ultragii. Era acuzat d. Gherghel că făcea planuri împreună cu cel cari îl însoțeau, că dădea instrucții acestora cum să invadeze la Senat, să se unească cu studenții și să dea în orice agent le-o ești înainte, și că în urmă a mai ultragiat și pe ofițerul de vardiști.

Foia noastră

Sfârșindu-se romanul **Suflete Curate**, om începe să publicăm în foia noastră ultima scriere a marelui scriitor danez Iacobson.

Intre viață și vis

este titlul acestei scrieri de o frumusețe rară și care este tot de odată unul din cele mai bune romane ale lui Iacobson. Romanul

Intre viață și vis

ne scutește de ori-ce elogii pe cari am voi să i le adunem, căci el poartă în fruntea lui numele umuia dintre cei mai mari prozatori ai lumii moderne.

Intre viață și vis

Este un roman plin de cea mai adâncă senzaționalitate; și pe măsură ce îl citim, cu sufletul plin de emoțiune, aci dulce aci zguduitoare, cazî totuși într-o reverie legănată, într-o stare de visare, care îți ridică sufletul mai presus de toate miseriile acestei lumi.

Cei cari vor să și procure zilnic câte-va clipe de plăcere curată, înaltă, într'un cuvînt, artistică, să citească romanul

Intre viață și vis

pe care vom începe de luni să îl dăm în foiletonul nostru.

au spart 5 teighele la 5 negustori din Hala Ghica, furind-le toți banii.

DIN ȚARA

Fabrică distrusă de flăcări. — Din Ploiești ni se scrie că în noaptea de 2 curent un incendiu violent a distrus fabrica de spirit a d-lui P. Panu, situată în comuna Tîrșoru vecin, Prahova.

Din primele cercetări rezultă că focul a luat naștere de la o lampă din rafinărie.

Pagubele sunt însemnate.

Incendiu din Galați. — Eri, pe la orele 5 din noapte, un incendiu puternic s-a declarat în Galați la casele lui G. Dimenchiu, birjar, domi-liat în strada Bolinteanu, colț cu strada Grădina-veche.

Ajutat de un vînt puternic, flăcările s'au întins în casele vecine ale d-lor Lupescu, P. Procop și S. Bircă, pe cari le-a prăfuit în cenuse.

Focul, localizat de abia la orele 6 și jum., a consumat și grădurile birjarilor, în care au ars 4 cai și patru vaci.

Femeia Anastasia Feodora, voind să scape din pe vîntele asale, a fost cuprinsă de flăcări în grajd și arsă cu totul. Nenorocita a fost scoasă carbonizată.

În afară de imobilele arse, flăcările au consumat o mare parte din mobilele chirișilor din acele imobile, cauzînd acestora pagube de peste 15.000 lei.

Pagubele incendiului, cauzate la imobile se urcă la 40.000 lei.

Toate erau asigurate la Societățile «Dacia-România» și «Naționala».

Pină acum nu se cunosc cauzele acestui incendiu.

NOVELA

DOUĂ IUBIRI

I

— Și după cîtă vreme vei reveni? Tînărul locotenent ridică capul; pe urmă cu o trîstețe și amărăciune care-l îneca vesele, zise:

— Peste trei sau patru ani... poate și mai mult... dacă mai viu! Căci o știți că acolo frigurile ucide pe European ca pe niște muște.

În salon, toți ascultau mișcații.

— Dar pentru ce ai cerut această periculoasă onoare, locotenente, să pleci așa de departe?

Un suris trist apăru pe buzele ofițerului.

— Pentru că, zise el, înaintarea mea e repede; pentru că dacă cine va nu-și pierde viața cîștigă foarte iute gloanele și crucea.

— Te expui, joel un joc mare!

— Ei, și! Ce am de pierdut?... Viața? Aci ori acolo va trebui într-o zi s'o pierd! Eu nu am familie, nu am părinți, nimic! Tata, mama, o soră mică, sunt morți. Prieten? Nu am avere și deci nu am prieten afară de d. și d-na Debans cari m'au invitat aci astă seară.

D. Debans, negustor gras, bătrîn, zise:

— Îți mulțumesc Jacques de aceste cuvinte, da, ai și vei avea în noi cel mai bun prieten.

— Știi, și nu o vîoi uita nici o dată! Vocea-i tremura și mai mult. Se vedea că el suferea. Spre a risipi aceste impresii triste adăogă surzînd:

— Aide! plec mine! E ultima seară pe care o petrec în Franța. Ea nu trebuie să fie tristă.

II

Conversația se începu aproape generală; numai o tînără fată, palidă, cu părul negru, cu ochii visători, rămăsese sub impresia acestei tristeți. Era o prietenă a familiei Debans, se numea d-ra Madelena Gurny, avea 20 de ani și trăia cu mama ei paralizată.

Palidă, timidă, Madelena vorbise foarte puțin; cînd văzu pe tînărul ofițer care îl mai întîlnise în acea casă inima-i bătea. În timpul prînzului, privirile ei se opreau pe ofițerul Jacques Faverny, atrase de un farmec neîntîlnit pentru ea. Pe cînd vorbea adineauri, amărăciunea vocii lui, o mișcase peste măsură. Cum ar fi voit ea să i zică:

— Nu, nu vei lăsa numai indiferent după plecarea d-tale. Ți-o jur, va fi o inimă în care suferința d-tale va rămîne. Va fi poate doul ochi cari vor plînge... dacă nu vei mai reveni!

III

Timp de trei ani ea suferi. Iubirea ei gata să încolțească de multă vreme, fu ca o floare de întristare, udată cu lacrimi arzătoare. O singură dată simți bucurie; atunci cînd d-na Debans, venind în vizită la mama sa, zise în treacăt.

— Apropos, Madeleino, știu, tînărul ofițer pe care l-ai văzut acum un an la noi, a scris bărbatului meu.

A fost înaintat căpitan în urma unui act eroic; pină acum nu a fost bolnav de frigurile galbene.

Madelena nu răspunde nimic, însă inima ei bătea cu putere.

Pe urmă zilele trecură triste, dureroase. Într-o dimineață, o scrisoare o chemă la d-na Debans. Paralizica îi dete voe să se ducă. Fata sosi pe la orele două. Cînd intră în salon și voi să întrebe, văzu pe Jacques Faverny în picioare, înclinîndu-se cu respect în fața ei.

D-na Debans zise veselă: dragă copilă, prietenul nostru Jacques care a venit din Tonkin pentru ette-va luni, mi-a mărturisit dorința pe care o are să te vadă. Neputînd să se prezinte la tine, te-am chemat; mă erți? Adresîndu-se apoi către Jacques, zise: Te las cu Madelena pină ce'mi vîoi schimba toaleta. Și ușoară dispăru.

IV

— D-șoară, murmură Jacques, apropiindu-se și lînd mîna fetei, ale cărui picioare se tonmuiau, iartă-mi și mie îndrăzneala.

Dar de trei ani de cînd ne-am văzut pentru ultima oare aci, cred că nu suntem indiferenți unul de altul. Nu am uitat privirile d-tale din seara plecării. Și de multe ori, în mijlocul pericolelor, le-am evocat. Mi se pare că această evocare e un talisman care mă va aduce într-o zi în patrie bine și sănătos...

Fata asculta tremurîndă; mîinile îi tremurau în mîinele lui Jacques.

Ei urmă: Ași voi să auz de la d-ta că mă erți. Sunt acum trei ani, viața-mi era grea, azi însă sper. Ochii d-tale, uzi de lacrimi la plecarea, m'au făcut să cred că las o inimă iubitoare în urma mea. Și speranța asta m'a dus aci. Trebuie să dureze ea?

Madelena murmură aproape imperceptibil: Da.

Se făcu o tăcere. Madelena șezu. Jacques rămase în picioare și urmă:

— De la început m'am simțit legat de d-ta. Înainte nu înțeam la viață, acum că sunt sigur de afețiunea d-tale, vîoi să trăiesc pentru d-ta. Voești să fi femeia mea?

Buzele tineret fete erau să zică: «Da» cînd își aduse aminte de mama sa!

Atunci ea strigă: — Dar sărmana mea mamă!

În acest ceas de iubire ea își aduse aminte de mama sa!

— Vîoi pleca din noi zise Jacques... Vîoi aștepta... Dar mai tîrziu?... — Mai tîrziu, da! răspunde ea.

Asia fu totul. Ei nu îndrăzniră să precizeze. Mai tîrziu, era moartea acelei sărmane bolnave.

V

Căpitanul Faverny plecă iar. Timp de două ani el trăi în căldurile taride din Sudan. El reveni iar. El revăzu pe Madelena într-o seară, îi vorbi și amîndoi căpătărău consolațiunea în încredințarea că sufletele lor nu se vor schimba. Veni apoi expediția din Madagascari, plecarea soldaților și ofițerilor, lupta teribilă contra țării a frigurilor omorîtoare...

Jacques din căpitan fu înaintat major și apoi colonel.

Mustața lui se făcuse mare de tot, și pielea lui arsă de soare arăta că fusese prin țările tropicale. Aerul lui însă, i rămăsese bun și loial. Cit despre Madelena, într-o dimineață cînd se uita în oglindă, luă un fir argintiu, primul păr albit, dar inima ei bătea tot ast-fel, credincioasă celor două iubiri ale sale.

VI

Într-o seară de toamnă, tristă și dulce, o depeșă scurtă aducea colonelului cu vesteră despre moartea d-nei Gurny, asigurarea unei fericiți apropiate, ferice care năstăra chiar din acest doliu, fericește așteptată cu eroism și credință timp de lungi și lungi ani...

Paul Rouget.

Depeșile de azi

Serviciul «Agenției Romine»

Lettovit, 5 Februarie. — La înmormîntarea contelei Kalnoki au asistat: mareașul curții, contele Cziraky, reprezentînd pe împăratul Franz Josef, contele Goluchowski și mulți funcționari ai ministerului afacerilor străine, ministrul Welsersheimb și Witen, reprezentînd cabinetul austriac, baronul d'Aerenthal, ministrul la București, etc.

Dintr'un ordin special al împăratului Wilhelm, ambasadorul conte d'Eulenburg a prezentat condoleanțele sale familiei defunctului.

Gvernul francez a făcut să se exprime condoleanțele sale prin însărcinatul de afaceri, d-nu Marehand.

Bochmir, 5 Februarie. — În mina Carlinengheak s'a produs o explozie de grău. Pină acum s'au găsit 35 de morți și mulți răniți. Se crede că mai sunt în mină 80 de victime.

Havana, 5 Februarie. — Explozia produsă pe bordul cuirasatului «Maine» se atribuie unei imprudențe în timpul curățirii unei torpile. Sunt 300 de morți și numeroși răniți.

100 de persoane au scăpat.

Paris, 5 Februarie. — Ziarele ostile d-lui Zola fac să reiasă emoțiunea adîncă cauzată de declarația patriotică a generalului de Pellieux, pe cînd zierele favorabile lui Dreyfus împuță generalului Pellieux că a voit să înspăimînte pe jurăți evocînd spectrul unui războiu apropiat.

Belgrad, 5 Februarie. — Mitropolitul Mgr. Mihail, este atins de o pneumonie.

Constantinopol, 5 Februarie. — Vaporul «Tambor» al flotei voluntare rusești, ducînd 7000 de soldați și 16 tunuri, a trecut ieri Bosforul mergînd la Whadivostok.

Astă-seară, Vineri,

Balul Presei

Balul Presei

Balul Presei

Corpurile Legiuitoare

CAMERA DEPUTAȚILOR

Ședința de la 5 Februarie

(Urmare)

D. Delavrancea se declară pentru un singur tip de liceu integral, în care cultura clasică să fie completată prin cultura științifică.

Vorbește de învățămîntul secundar și superior în Germania și Franța, și spune că aceste țări își pot permite luxul de a se lepăda de clasicism, de oare-ce acolo învățămîntul clasic existînd de secole, s'a stors din el tot ce se putea storce, pe cînd noi nu ne putem permite acest lux. În aceste țări chiar acei cari n'au căpătat o cultură superioară în școli, pot să se instruiască cu ajutorul literaturii bogate și alese ce au la îndemînă, prin ajutorul muzeelor, teatrelor, etc., pe cînd la noi totul este de făcut de aci înainte. El bine, zice oratorul, a da în asemenea condițiuni, învățămîntul nostru o direcțiune prea utilitară, ar fi să deprimem generațiile tinere a nu se îngrijii de cit de interesele lor, ar fi să înăbușim într'insele ori-ce scînteie de entuziasm, — singurul producător de acte mari.

În ce privește trifurcația, d. Delavrancea spune că toți elevii de la secțiunea clasică precum și cei de la matematici, vor năvăli la secțiunea a treia, adică la Științele naturale, de oare-ce e mai ușor. Cu chipul acesta se va crea o secțiune a tuturor leanelor, secțiune care, fatal va trebi să dea numai nulități.

Cere ca anul adăos, clasa a VIII a, să fie un an preparatoriu pentru aceia cari vor merge la Universitate la litere sau științe.

**

Trecînd la învățămîntul superior, oratorul spune că astă-zi se declară contra ori-cărei reforme a acestei părți a învățămîntului. Constată că am avea mijloacele trebuincioase pentru a-l dezvolta și numai în sensul dezvoltării ar putea fi admirabilă o reformă a învățămîntului superior.

Vorbînd despre corpurile didactice ale facultăților, se plînge de metoda învechită în care și azi se predau cursurile. Pe lângă aceasta, profesorii universitari, afară de rare excepțiuni, n'au produs nimic, nici cursurile lor măcar nu-și dau osteneala să le publice...

D. Cosmovici: Cu ce mijloace?

D. Delavrancea (întorcîndu-se către întrebător): Cu mijloacele intelectuale, d-le Cosmovici. (Aplauze prelungite).

Mat departe, oratorul se declară pentru sistemul propus de d. Take Ionescu de a se aduce somități streine cari să facă cursuri la universitățile noastre. Ideia aceasta, zice d. Delavrancea, e fericită și ar trebui realizată cu prețul a ori-ce sacrificii.

Citează exemple din alte țări, (Max Müller, pe care Anglia l-a luat de la Germania) unde s'au plătit enorm ilustrațiunile de cari aveau nevoie Universitățile.

D. C. Dobrescu-Prahova: Și noi am făcut sacrificii ca să avem pe d. Bianu! (Risete prelungite).

Oratorul critică apoi partea din proiect privitoare la disciplina profesorilor și termină rugînd Camera să înă în seamă cel puțin o parte din cele spuse de d-sa.

La orele 3 și 40 m., ședința se suspendă pentru 10 minute.

**

La redeschiderea ședinței, D. Matei Corbescu are cuvîntul ca să susțină proiectul.

D-sa spune că proiectul d-lui Haret este acceptabil din toate punctele de vedere și roagă Camera să-l voteze.

La orele 5 constatîndu-se că Adunarea nu mai este în număr, ședința se ridică.

Ședința de la 6 Februarie

Ședința se deschide la orele 2 15. Preșidează d. Giani, președinte.

Pe banca ministerială, d-nii Dim. Sturdza, Sp. Haret, general Berendei, G. Palladi și Ferechide.

Prezenți 120 deputați.

D. general Berendei, ministru de războiu, depune un proiect de lege pentru deschiderea unui credit. Cere urgența și se admite.

D. G. A. Scortescu depune un proiect al mai multor profesori secundari în privirea proiectului de lege asupra învățămîntului secundar și superior.

D. Poenaru-Bordea depune o petițiune a mai multor săteni cari, cumpărînd loturi cu prețuri mari din cauza concurenței la licitație, roagă guvernul să le scadă anuitățile, cari sunt prea mari. Cu această ocaziune, oratorul cere să se dea odată curs cererilor cari așteaptă de atîta vreme.

D. Giani, președintele Camerei, răspunde că a atras și va mai atrage atențiunea comisiunii de petițiuni în această privință.

**

Se intră în ordinea zilei: continuarea discuțiunii asupra proiectului de lege a învățămîntului secundar și superior.

D. P. S. Aurelian are cel d'intîiu cu vîntul, dar, fiind puțin indispus, cedează rîndul său d-lui

D. Toma Stelian, care constată că Adunarea nu mai posedă acel entuziasm pe care îl avea la începutul legislațiunii. D-sa spune că unanimitatea s'a scindat, de oare-ce idealul partidului liberal a fost părăsit, de oare-ce fagăduiele date de guvern în opozițiune și în baza cărora au putut intra unanimitate în Parlament, au fost cu desăvîrșire călcate în picioare. Vorbînd de criza prin care trece partidul liberal, spune că aceasta era de prevăzut, în urma actelor comise de mînunchiul de oameni cari stau în capul țării. (Aplauze prelungite).

Abordînd chestia cinstei politice, d. Toma Stelian spune că cea mai mare virtute a unei națiuni ca și a unui individ, este cinstea (aplauze). El bine, un partid care își calcă cu atîta nepăsare fagăduiele prin cari a luat puterea, numai cinstit nu poate fi (aplauze frenetice și îndelung repetate).

SENATUL

Ședința de la 5 Februarie

(Urmare)

D. Valerian Ursianu adresează d-lui președinte al consiliului și ministru de externe o interpelare, ast-fel formulată:

«Care este cauza întîrzierii adusă de guvernul otoman, ratificării tratatului de comerț, pe care noi l'am votat deja de mai multe săptămîni.

«Nu crede d. președinte al consiliului de miniștri și ministru de externe că o atare semnificativă întîrziere din partea Sublimei Porți, de a ratifica acel act, nu corespunde de loc solicității depuse de guvernul M. Sale Regelui de a prezînta acel act internațional Corpurilor Legiuitoare, cari la rîndul lor și în urma persistenței guvernului, s'au grăbit cu o vîdită condescendență pentru Sublima Pörtă de a-l vota.

«Nu vede d. președinte al consiliului și ministru de externe că această incongruență între atitudinea puțin simpatică a guvernului otoman, nu corespunde de loc cu conduita corectă, desinteresată și mai mult de cît binevoitoare, a guvernului român? Și de la care linie de conduită guvernul țării nu s'a depărțat nici în timpul anormal al sîngerosului conflict dintre Grecia și Turcia.

«Nu cum va cei cari preșidează afacerile noastre diplomatice și în special d. ministru de externe și d. ministru plenipotențiar al Romîniei, acreditați pe lângă Sublima Pörtă, în scopul de a menține și dezvolta bunele relațiuni dintre ambele țări respective, se găsesc din nenorocire într'o așa de grea situațiune de a nu putea să și îndeplinească cu succes înalta lor misiune?

«Și dacă într'adevăr aceasta este în esență, situația internațională între Turcia și Romînia, care este mijlocul la care d. ministru de externe are de gînd să recurgă pentru a remedia o asemenea stare de lucruri, intolerabilă și care numai satisfacătoare nu poate să fie pentru interesele și demnitatea Romîniei.

Această interpelare a fost comunicată guvernului.

**

Se intră în ordinea zilei.

Discuția pe articole a proiectului de lege asupra sindicatelor agricole.

Articolul 1, în urma unei discuțiuni între d-nii Vulturescu, Exarcu Bacău și Al. Constantinescu se votează nemodificat.

Art. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 și 10 se votează fără discuție.

D. Vulturescu la art. 11 propune un amendament prin care să fie pedepsiți cu aceeași amendă, acei cari vor numi funcționarii la sindicate în contra prescripțiunilor legii. (Protestări).

Amendamentul se respinge.

Articolul se votează nemodificat.

Articolele 12—15 se votează fără discuție.

D. Exarcu-Bacău la art. 16, spune că acest articol este în contra Constituțiunii și ast-fel cu este redactat pare că este o secuestrare silită în caz de dizolvare a sindicatului.

D. An. Stolojan: această lege este luată după cea Germană.

Voci: Par-că era originală. (Haritate).

D. Stolojan cînd e vorba de persoane morale, Statul le poate pune condițiunile ce va voi, și în caz de dizolvare le poate lua bunurile.

Ca dovadă sunt averile mănăstirești. Discuția se închide.

Articolul se votează nemodificat.

La art. 17, d. Cavalotti cere ca să se ridice la o centimă pe kilometru beneficiul de transport al produselor și uneltelor sindicatelor.

Art. se votează nemodificat.

Pusă la vot în total legea este primită cu 54 voturi din 59 votanți.

Senatul votează apoi legea prin care guvernul este autorizat a da în întreprindere fabricelor de hîrtie din țară furnitura hîrtiei și cartonajelor pe timp de 15 ani.

Această lege este votată fără nici o discuțiune cu 49 voturi din 53 votanți.

Ședința se ridică la orele 4.40.

Ședința de la 6 Februarie

Ședința se deschide la orele 2 30 sub președinția d-lui P. Orbescu.

Prezenți 84 d-ni senatori.

Pe banca ministerială d-nii An. Stolojan, general Berendei.

Se fac formalitățile obicinuite.

Se intră în ordinea zilei.

Senatul se ocupă cu petițiuni.

O telegramă din Belgrad ne aduce știrea că Mitropolitul Mihail al Serbiei a încetat din viață. Se zice că s'a succeda Inocențiu Episcopul Nișului.

D. loc-colonel Sachi Poroinanu, ajutor al inspectorului jandarmeriei rurale și șef al circumscripției Craiova, a fost autorizat a gera provizoriu funcțiunea de inspector al jandarmeriei rurale în locul d-lui loc-colonel C. Manoliu, demisionat.

Tribuna Poporului din Arad anunță, că în urma răscoalelor fărâncate din Ungaria, constituția ungurească a fost suspendată de fapt prin suspendarea libertății presei și a dreptului de întrunire.

D. Selley, șeful poliției de Stat din Ungaria, a fost numit comisar al guvernului cu puteri discreționare în cele zecute comitate rescutate.

D. An. Stolojan, ministru domeniilor, a avut eri o lungă conferință cu d. G. Assan, președintele Camerei de Comerț din Capitală, asupra participării Romîniei la expoziția internațională din Paris.

D. C. Plesnilă, primarul orașului Galați, a sosit azi în Capitală ca să se plîngă guvernului în contra prefectului Zorilă, care îi combate candidatura la colegiul I de Senat.

D. C. Plesnilă a declarat azi dimineață că dacă guvernul nu-i va da satisfacție, d-sa își menține candidatura ca aurelianist.

În urma cererii mai multor comercianți, d. Gogu Cantacuzino a fost nevoit să nu aplice noile taxe pe zahăr asupra tranșacțiilor cari se vor constata că au fost încheiate mai înainte de votarea legii.

FRANÇOIS COPEE

SPRE BINE

— E monseniorul! zise d-șoara Terezina.

— Da, adause mama sa. Veți lua masa, d-le, cu venerabilul nostru prieten, Monseniorul Calon, din misiunile streine, căruia pioasele călătorii în Indochina 'i au sleit puterile și care s'a retras aici în orașul său natal. A dorit să 'i facă cunoștința, căci 'i place mult muzica și fîca mea i-a descifrat la pian partitura dv.

Un Episcop acum! Pe Felix l-a apucat groaza, fără dor și poate. Iată-l! băgat printre ceea ce e mai semeț în lume, noblețea și clerul înalt. Un episcop!

El a văzut numai unul cu cărjea în mîna și cu mitra în cap, la Sainte-Marie des Batignolles, Episcopul care 'i a atins obrazul în ziua confirmării sale. O să știe el să se poartă cum se cuvine cu un prinț al Bisericii? Ah! să 'i ia dracul pe Doctor.

Din fericire, Monseniorul Calou are sub plețele sale albe, o bună și jovială figură de bătrîn sanguin, și întinde fără zăbavă, tînarului pe care i-l prezintă, și care se așteaptă aproape să fie binecuvîntat, mina sa mînușată.

— Va să zică, iată-l! exclamă dînsul cu un cordial accent meridional, iată-l, pe tînarul care vine să ceară tîmăduire de la soarele nostru... O să-și facă datoria, nu te îndoi de asta, dragă copil, și o să poți în curînd să te pui din nou pe lucru, să ne farmeci iar cu frumoasele d-tale compozițiuni... Dar prințul e servit. La masă!

În adevăr, ușa sălii de mîncare se deschise. Episcopul pătruse înăuntru mergînd alături de d-na de Pujade; Felix oferi brațul său draguței d-șoare Terezina.

Prințul este excelent, un prinț de țară, copios și delicat; și, după lovitură medicului, Felix, încurajat oare-cum de mustățile contesei și crucea pectorală a monseniorului, începu să se reintrezeze.

Și apoi, confuziunea și tăcerea sa erau ceva stupid; trebuie să se arate amabil, nu e bine să lase reputațiunea unui imbecil să a unui sălbatec. De alt-fel, mediul în care se găsește îi pare deja mai simpatic. Începură să-i vorbească despre ceia ce iubește, de arta sa; i se dădu ocazia să povestească despre intia reprezentăție a operei sale *Nuit d'Etoiles*. Și el, artistul, răspunde, se animează.

La gentilele plezanterii, la vorbele de spirit ce rostogolește, ce-l din jurul său rid, dar cu plăcere, fără ironie și fără răutate.

În urmă cedează rugilor, face destăinuirii, povestește, cu o elocință naivă, tinerețea sa atît de solidă și atît de dureroasă, bucuriile succesului neașteptat.

— Așa dar, ai căzut bolnav în ajunul primei d-tale fericiri? Îi zise d-na de Pujade; și lăsă să-i scape un: «Bietul băiat!» plin de bunătate.

Și bătrînul preot îl privește cu ochii bine-voitori și-i umple în mod amabil paharul.

— Mai bea puțin, domnule convalescent. Asta nu-ți poate face de cit bine.

Dar ceea ce reconciliază pe deplin pe voiajor cu cel din juru-și, ceea-ce îl dă încrederea, ceea-ce îl excită verva, este înfașurarea d-șoarei Terezina. Pentru că observă că nu-l displace, că ea suride dulce la tot ce face el, că frumuseții ei ochi negri cu gene lungi și dese se ridică adesea asupra-i și că, — nu! asta nu e o părere, este sigur, — a surprins-o fixînd asupra-i o privire extrem de dulce, aproape dragăstoasă.

Ah! ce frumoasă petrecere! ce oameni buni! și mai ales ce încîntătoare copilă! ce încîntătoare copilă!

Dar, pe cînd servitoarea schimbă farfuriile, într'unul din acele minule de neexplicabilă tăcere despre care oamenii din popor spun: «acum pișește un inger!» de o dată, — și din întimplare, oh!

numai din întimplare, — Felix Travel își vede fața reflectată într-o oglindă atîrnată pe un perete din fața lui.

Fața sa! Să fie într'adevăr fața sa? El să fie acest tînar slab, cu ochii adînciți, cu obrazul de plumb?

Cum! Va să zică el e tot ca mai înainte?

Și frica îl cuprinse din nou. O crudă idee îl străpuse spiritul.

Atențiunile, îndatoririle celor ce-l înconjură, nu erau adresate lui în particular, ci bolnavului, fizicului, care are deja moartea întipărită pe figură.

Era nebul el să-și închipuiască că această provincială, că acest bătrîn prelat, că această copilă tacută și aristocratică poartă un astfel de interes bietului muzician, sărac, eșit abia ieri din viața de boem! Nu! ceea ce el lua drept simpatie, era numai mila. Dacă contesa pune atîta stăruință ca să-l facă să mînce, dacă Monseniorul, cu mîna albă și grasă în care strălucește smaraldul pastoral, îi umple cu alita dragoste paharul, nu o fac de cit din compătimire pentru starea în care se găsește; tot așa ar face, de sigur, pentru cel d'întîiu nenorocit. Da! e evident! Înțelege el acum tot, își explică tot. Îl tratează ca pe un muribund.

Și această copilă?

Tot așa și dînsa, îi arată mila pe care ar avea-o față de or-ice alt bolnav.

Nu cum-va s'ar fi putut ca el să sâdească, din prima clipă, în pieptul ei, v'un simțimint ascuns și dulce?

Ce nebulie! ce nebulie! își zise și aruncă asupra ei o privire iritată, aproape răutăcioasă.

În acest moment însă, descoperi o negrăită tristețe în frumusețea ochi ai Terezinei, în acești frumoși ochi umezi, din cauza a două lacrimi ce se iviseră într'înșil.

(Va urma)

ADEVARAT

CEAIU RUSESC ADEVARAT

AL INNALT CONCESIONATEI SOCIETATI DE EXPORT DE CEAI RUSESC

540 IN MOSCOA

De vînzare în toate magazinelor de c... niale din capitală și din provinci...

TEIRICH & CO
BUCUREȘTI
No. 9, Strada Berzei, No. 9

TELEGRAF, GAZ, APĂ
INCĂLZITUL CENTRAL
LUMINA ELECTRICĂ
TELEFONE PARATONERE
FILTRU CHAMBURLAND PASTEUR

TUBURÎ
de BASALT, PLUMB, FONTĂ și FIER

CLOSETE
de toate felurile (tous à l'égoût)

MARE DEPOSIT DE TOATE ARTICOLELE ATINGĂTOARE DE ACEASTĂ BRANȘĂ

BIUROU DE CONSTRUCȚIE.— EXPORT

DIPLOMA DE ONOARE
la Exponziția din București în 1894

Recomandăm atențiunei onor. P. T. Public

RESTAURANTUL

DEPOSITUL DE VINURI

STEFAN COLFESCU
din Strada Cimpineanu, 18
(colț cu sf. Ionica)

unde pe lângă o bucătărie NAȚIONALĂ, GERMANĂ și FRANCESĂ, excelență de o rară acurateță, se mai pot găsi cele mai bune Vinuri din țară și străinătate, cu prețuri foarte reduse

La Tipografia EPOCA se află de vînzare hîrtie maculatură cu 50 bani kil

PIANINE
Dela renumita fabrică

GUST. ADOLPH IBACH
BARMEN

Fondată în anul 1794.

DE VÎNZARE pe prețurile fabricii la

A. FELDMANN
BUCUREȘTI, Strada Decabal No. 20.

VAR HIDRAULIC
Calitate Superioară
DIN FABRICA

ERNEST MANOEL & OBLED
DIN

COMARNIC
Comenzile se vor adresa reprezentantului general pentru toată țara

T. ZWEIFEL

BUCUREȘTI IASI
Calea Moșilor, 31. Strada Mitropoliei, 2.
GALAȚI, Strada Egalității, 46.

Tipografia EPOCA execută tot felul de lucrări atîngătoare de această artă, cu cea mai mare acurateță și cu prețuri foarte moderate.

AU PRIX FIXE

70, Str. Lîpscani, Casa Frații Hasan Str. Lîpscani, 70.

MANUFACTURE EN GROS și EN DETAIL
— BUCUREȘTI —

Am onoare a anunța numeroasele noastre clientele și onor. Public, că zilnic primim **NOUȚĂȚI** în

Mătasuri și Gazri pentru Rochii de Baluri și Nunți

COMPLET ASORTIMENT DE

ARTICOLE PENTU MIRESE

PREȚURI MODERATE și FIXE

P. S. — Rugăm a nota bine adresa noastră, spre a nu confundă Magazinul nostru cu alte firme.

Tuică de Florica
Lacrima de Prune
Tuică de Golești

(Marca de Comerț este depusă la Tribunalul Argeș)

Tuică este fabricată din prane; singură nevătămătoare sănătății; cel mai bun apertissant.

Nu trebuie să lipsească din nici o casă

Mare Depozit la gara Golești
Cererile pentru en gros să se adreseze la
ION R. RĂDULESCU, — Pitești.

Higiena dinților și a gurei

Medalie de aur, Viena 1893; Medalie de argint, București 1893; Medalie de bronz, Paris 1893

Antorizat de comisiunea de igienă și salubritate publică.

DENTALINA
ESENȚA pentru GURĂ și
PULBERE VEGETALĂ pentru DINȚI
ale doctorului S. KONYA

Sunt două dentifrice recunoscute în țară și în străinătate ca cele mai bune pentru conservarea dinților, curățenia și igieniei gurei, dîndu-l tot odată un miros plăcut.

Prețul: Un flacon Dentalină fr. 2,50
Pulbere de dinți, fr. 2.

Depozite: în Iași, la Farmacia Frații Konya; în București, la Farmacia F. W. Zărnar și P. Brass, la Drogueria I. Oressa și la Parfumeria „Stella”.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH
București, calea Dorobanților, 117. Craiova, strada Bucovăț, 18

Recomandă Marele lor Depozit de

MAȘINE AGRICOLE

PRECUM:

LOCOMOBILE cu sau fără aparat de ars pae
de la 2 și jumătate pînă la 30 cai putere

BATOAZE de GRĂU de toate mărimile și **BATOAZE de PORUMB** No. 5, cu Elevator de la 2 și jumătate pînă la 12 cai putere pentru LOCOMOBILĂ și cu Măna

Mașine de semănat, Mașine de cîrui și vînturat, Mașine de ales neghina și secara din grău

MORIDE MĂCINAT
Instrumente trebuincioase Mașiniștilor, Curele englezești de prima calitate

Pietre de moară franțuzești, Mașine de secerat „WOOD” cu sau fără aparat de legat snopi

Pluguri de Oțel făurit peste tot
cu una pînă la 4 brazde

COSITORE

GRAPE de FIER cu două și trei aripi, cu dinții ARTICULAȚI

ȚEVE DE CAZAN pentru LOCOMOBILE și altele

În Atelierul Nostru primim Reparațiuni de LOCOMOBILE din or-ice Fabrică

VÎNZĂRI CU CONDIȚIUNI AVANTAGIOASE

NOUA ȚESĂTURĂ HYGIENICĂ FRANCEZĂ DE VATĂ DE TURBA
A Doctorului RASUREL

Recunoscute de toate somitățile medicale ca suverane contra răcelei și durerilor reumatismale

Notițe asupra Turbei

CE ESTE TURBA! Turba se constituie din o masă de plante transformate într'un corp nou fiind local între imperiul organic și mineral, regăsite în ele febre regulate ale plantei traversate de un canal plin de aer și juctud rolul unui tub capilar.

De mult timp deja Turba e cunoscută că posedă proprietăți remarcabile de absorbare și de antiseptie. Într-o comunicație făcută în ședința de la 16 Martie 1887 la Societatea de Chirurgie în Paris, eminentul doctor *Iust-Lucas Championier*, vorbind de Vată de Turbă, principiul său absorbant e mult mai considerabil de cit acela a celorlalte plante textile, prin ea însăși substanța este antiseptică de absorbantă, și nici un textil nu pare a se bucura de aceste proprietăți.

Astăzi grație încercărilor chirurgilor francezi și ruși Vata de Turbă este întrebuințată în toate spitalele și adoptată de Ministerul de Război ca materie de pansament, pe de altă parte țărani ai mers înaintea chirurgilor în întrebuințarea Turbei de oare ce la un lucrător rînit grav, care și-a învelit piciorul într'o bucată de Turbă s'a putut constata în mod științific proprietățile acestei substanțe originale.

Țesătura higienică franceză cu fibre de Turba care după multe încercări D-ru Rasurel a reușit a realiza, posedă de la sine o putere enormă de absorbare și de evaporizațiune, ast-fel că îmbrăcăminte de Vată de Turbă răcelii nu sunt posibile, mai mult încă virtutea cea mare antiseptică a Turbei nimiceste toate politeratiunile microbice formate din cauza transpirațiunii. Țesătura higienică franceză a D-ru Rasurel poate fi considerat ca un progres imens și toată lumea pentru a evita răcelii și or-ice boli ar trebui să poarte această îmbrăcăminte.

FLANELA HYGIENICĂ p. BĂRBAȚI

FLANELĂ DE DAME

Pantaloni de Dame

FLANELĂ DE DAME

Pantaloni de Dame

FLANELĂ DE DAME

Pantaloni de Dame

FLANELĂ DE DAME

Pantaloni de Dame

FLANELĂ DE DAME

Pantaloni de Dame

FLANELĂ DE DAME

Pantaloni de Dame

ONOR. PUBLIC din provincie este rugat a cere la Depozitele locale **CATALOGUL ILUSTRAT** și **Prețul Curent** pentru a nu plăti mai scump.

Depozitul General
Pentru BUCUREȘTI și toată ȚARA
La **MAGASINUL**
AU PETIT PARISIEN
No. 92, Calea Victoriei, No. 92
VICTOR KRAUS
Furnisorul Curții Regale

DEPOSITE IN PROVINCIE

Iași, Frații Pollinger
S. Kahane's S-sor
Craiova, S. L. azăr Benvenisti (Bazar și Papetărie)

Focșani, Iacob K. Hanagie

Buzău, Frații Stoicescu

Plocești, Constantinescu & Bucărescu *La Curcubeu*

Botoșani, Abr. Mohnblatt

Tecuci, Frații Ibraileanu

T. Severin, Ab. I. Aladgem

Brăila, Frații G. Perlea

Birlad, W. Sanft *La Luna*

Giurgiu, Luca Lucatos *Magasinul Universelle*

Constanța, L. & I. Lascarescu

Tulcea, Grünberg, *La Luna*

Nu sunt veritabile de cit acelea cumparate din depozitele sus numite și vă rog a exigea iscalitura mea la toate articolele.

Dr. RASUREL